

Секція: Педагогічні науки

Попович Тетяна Анатоліївна

викладач вищої категорії професійно-теоретичної підготовки

Слов'янський багатoproфільний регіональний центр професійної освіти

імені П.Ф.Кривоноса

м. Слов'янськ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ З ПРОФЕСІЇ «КРАВЕЦЬ» НА ОСНОВІ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

В системі професійної освіти відбуваються кардинальні зміни. Виконуючи спеціальне замовлення на підготовку кваліфікованих робітників, професійна школа ставить перед собою задачі підготувати творчо мислячого спеціаліста, здатного орієнтуватися у потоці сучасної інформації, аналізувати накопичений попередніми поколіннями досвід та володіти дослідницькими вміннями і навичками. Не менш важливим в даному напрямку підготовки є загальнолюдські культурні цінності і відношення між людьми з урахуванням інтересів держави, регіону, освітнього закладу, здобувачів освіти.

Сучасний рівень підготовки майбутніх робітничих кадрів з професії «Кравець» припускає диференційний підхід до формування художньої культури через вивчення технології виготовлення одягу, моделювання та конструювання одягу, сприяє розвитку особистісного росту, самопізнання, духовній реалізації та самовизначенню учнів як професіоналів. У зв'язку з цим особливу значущість в практиці сучасної освіти набувають методи роботи, які стимулюють самостійну творчість учнів. В той же час практика навчання кравецькій справі відкриває деякі невідповідності між потребами суспільства в компетентних спеціалістах і системою професійної

підготовки майбутніх кравців. Протиріччя виникає, починаючи з визначення понять «культура» і «кравецька справа», де останнє виступає як промислове мистецтво направлене на виробництво індивідуальної та серійної продукції, а культура створює високохудожні об'єкти незалежні від віянь моди.

Актуалізація проблеми формування художньої культури продиктована, з однієї сторони, підвищенням вимог до рівня підготовки робітників в області кравецької справи, їх особистісних якостей, з іншої, розширенням професійних функцій викладачів при зменшенні навчального часу для вивчення спеціальних дисциплін.

Процес розвитку художньої культури майбутніх кравців буде успішно реалізовуватись при виконанні педагогічних умов, які б дозволяли на інформативному рівні виявляти інтегративні зв'язки між культурологічними, технологічними, художніми дисциплінами, актуалізувати суб'єктивний культурологічний досвід учнів і включати його до змісту професійної підготовки; на організаційному рівні – конструювати творчі форми навчання, які б сприяли засвоєнню художньої культури, активізували емоційно-оціночне відношення майбутнього кравця до процесу роботи над моделями одягу; на методичному рівні – реалізовувати індивідуально-творчий підхід при якому розкриваються творчі здібності учнів як професіоналів, визначається індивідуальний стиль діяльності.

Створення моделі розвитку художньої культури учнів через кравецьку справу, поглиблює уяву про засоби педагогічного супроводу освітньо-професійної діяльності учнів, вносить вклад в розробку комплексно-методичного забезпечення підготовки фахівців з професії «Кравець», використовується при розробці планів теоретичних і практичних занять по дисциплінам «Технологія виготовлення одягу»,

«Конструювання і моделювання швейних виробів», «Матеріалознавство», «Спеціальне малювання».

Художня культура являє собою якісний стан особистості, який формується при наявності в учнів уявлення про культуру, технологію і дизайн як цілісну художню систему і включає в себе творчий вид продуктивної діяльності, направлений на створення і розповсюдження цінних, з художньої точки зору, виробів та їх використання у повсякденній практиці.

Базовими компонентами художньої культури майбутніх кравців являються: створення художнього образу, проектування моделі, технологічне виготовлення виробів та їх демонстрація, організація психолого-педагогічного впливу створеного образу моделі на особистість.

Критеріями розвитку художньої культури майбутніх кравців в професійній освіті виступають художня поінформованість, естетичне відношення до продуктів своєї фахової діяльності, індивідуальний творчий стиль.

Технологічна модель формування художньої культури здобувачів освіти в процесі фахової діяльності визначається особливостями проектування виробу, володінням різними технологіями обробки, усвідомленням естетичного і психолого-педагогічного впливу костюму на людину. Інтеграція предметів художнього і технологічного напрямків розширює для учнів коло знань суспільних, гуманітарних і природничих наук, визначає ерудицію і вдосконалює їх інтелектуальні здібності.

Одним із значень між предметної інтеграції є те, що в загальному вигляді вона містить сприйняття, спостереження, досвід. Сприйняття, в процесі навчання, пов'язане із прийняттям повідомлення, розумінням, відбором, асоціюванням і накопиченням інформації, її відтворенням, творчою переробкою. Спостереження включає внутрішній розумовий пошук і аналіз припустимого рішення, носить розвідувальний,

пізнавальний характер. Досвід, в процесі якого внутрішній пошук поєднується з процедурою проектування і реалізацією виробу, характерний придбанням навичок та вмінь.

Процес навчання являє динамічну взаємодію викладача та учня. Результатами такої співпраці є, з однієї сторони, індивідуальне виготовлення моделей одягу – реально існуючих практичних об'єктів, а з іншої – розвиток розумових, творчих, моральних якостей учня, його професійної культури.

Індивідуальне виготовлення моделей одягу, як художнє виробництво, припускає декілька рівнів творчої діяльності: проектувальну – створення художнього образу моделі, виконання ескізів; технологічну – матеріалізація художнього образу; виконавчу – демонстрація художнього образу. Індивідуальне створення моделей одягу являється однією із важливих педагогічних умов розвитку художньої культури учнів в сфері кравецької діяльності.

Література

1. Варій М.Й. Загальна психологія / М.Й. Варій // Навч. посіб. Видання 3-тє. К.: Центр учбової літератури. – 2009.
2. ДСПТО 7433.С.14.10-2016, Київ.
3. Культурологія: теорія та історія культури. Навч. посіб. Видання 3-тє, перероб. та доп. / За ред. І. І. Тюрменко. – Київ: Центр учбової літератури. – 2010. – 370 с.